

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 13

Zomer 2022

Inhoudsopgave

Redactie	Redactioneel	1
Tom Verburg	Van de Burgemeester	2
Gijs van Dalfsen	In memoriam Willem Brinkman	3
Redactie Binnentuin	Gesprek met Tom Verburg	4
Redactie Binnentuin	Ineke van de Pol, onze nieuwe voorzitter	8
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	9
Gijs van Dalfsen	De ALV	10
Tineke van Bottenburg	Een vijver aan de Vossenlaan?	12
Else de Haan	Peterselie!	13
Ed Merks	Nieuw op tuin 125	14
Joreen Merks	Rebus	15
Frank van Delden	Filippine	16
Loes Geraerds	Geen moestuin meer	18
Prior de Gooijer	Afscheid van Kweeklust	19
Gijs van Dalfsen	Nieuwkomers	20
Gijs van Dalfsen	Bert heeft nieuwe vrienden	21
Ti Fens en Hieke Baart	Kunstkweeklust	22
Tim Tames	Het gras van de burens	24
Hans Hoenderdos	Het jaar van..... de Boon?	27
Tuincommissie	Oproep	28
Tineke van Bottenburg	Tip voor niet-spitters	28
Redactie Buitentuin	Oogst	29
Marinus Kooiman	Tuinieren onder Amsterdamse vlag ?	30
Het Tuinhek	Overpeinzing	32
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

Hoewel niet iedereen hem gekend zal hebben wil ik we toch even stilstaan bij het overlijden van Willem Brinkman. Zijn tuin was vooraan in het park, zo liep je hem regelmatig tegen het lijf. Altijd een kwinkslag, of een anekdote, een twinkeling in zijn ogen, als ik erlangs fiets kijk ik nog onwillekeurig op of ik hem zie. We zullen hem missen.

En hoe zal dit tuinjaar uitpakken? Weer veel slakken? En welk fruit en welke groentes zullen dit keer voor de succesverhalen zorgen? Welk weer zal ons dit keer overkomen? Dat valt niet te voorspellen. In de vorige editie van de Buitenpost vroegen we ons dat al af, en nu weten we het natuurlijk ook nog niet. Sinds die vorige Buitenpost is Weesp onderdeel geworden van Amsterdam, en ook wat dat betreft valt nog niet te zeggen of dat consequenties voor ons heeft. Sommigen menen van wel, anderen redeneren van niet. Wat het ook wordt, het zal vast in de toekomst de Buitenpost nog wel wat kopij gaan opleveren.

Een goed voorteken was in ieder geval de gezellige en goedgehumte sfeer op de ALV, en de actieve toon (bijvoorbeeld de aankondiging van een kunst-expositie). Verderop in deze editie vindt u een beknopt verslag, en wat meer informatie over de expositie.

Ook hebben we een kersverse voorzitter. Wij danken natuurlijk onze vorige voorzitter Tom Verburg, en heten de nieuwe, Ineke van de Pol, welkom. Afscheid nemen we niet van Tom, want hij blijft gewoon, dus we kunnen nog langer van zijn gezelschap plezier hebben.

Over bovenstaande zaken en nog over allerlei meer vindt u uitgebreider informatie in de Buitenpost die u nu in uw handen heeft.

We hopen natuurlijk op een mooie tijd in de tuin, en wensen u wederom een goed tuinjaar toe.

Redactie Buitenpost

*De redactie: Tineke van Bottenburg, Gijs van Daltsen, Else de Haan.
Ere-redacteur: Loes Geraedts, Illustraties en cover: Gijs van Daltsen*

Van de Burgemeester en wethouders

Als ik dit schrijf heeft de overdracht van het voorzitterschap reeds plaats gevonden en wens ik Ineke van de Pol heel veel sterkte toe. Ik hoop dat zij net als ik ook veel leuke dingen gaat ervaren. Ik ga zeker, totdat Ben da Costa hersteld is, het rollend materieel bijhouden. Om toch iets voor de vereniging te blijven doen, heb ik de inkoop van de Tuinwinkel overgenomen van Wim Borsje, die dit vele jaren tot volle tevredenheid heeft gedaan. Ook zal ik samen met Andries de Jong zoveel mogelijk het groenafval van het algemeen werk blijven afvoeren.

Maarrrrrr ik ga me nu zoveel mogelijk richten op de tuin. Ik heb mezelf getrakteerd op een tuinfrees, die als je aan het startkoord trekt ook echt start, waardoor ik meer energie overhoud voor de tuin. Vorig najaar had ik echt de puf niet meer om mijn tuin te spitten. Toen ik in januari nog maar 1/3 had gespit, heb ik de rest uitbesteed. Dit is tegen mijn principes, maar het resultaat mag er wezen. De tuin ligt er bij als een plaatje. Ik heb met mijn vrouw besloten meer weekendjes uit te gaan. Ik ga een nieuw tuinhuisje bouwen voor als het slecht weer is. Maar dat zijn nog maar dromen. Ik maak nu een installatie die het regenwater van mijn blokhutje en plantenkas filtert en in een groot vat buffert, zodat ik bij droogte mijn moestuin kan beregenen. De kwaliteit van het water uit de sloot is namelijk de laatste jaren heel erg verslechterd.

Ik wens iedere tuinder van Kweeklust veel tuinplezier en hoop dat onze vereniging zich blijft toeleggen op het tuinieren in al zijn glorie! Ik vind het jammer dat de intentie van Volkstuinieren in het gedrang komt, als ik zie dat er niet getuind wordt, maar er andere dingen in de volkstuinen worden gedaan.

Bedankt voor het vertrouwen in de tijd dat ik Uw Voorzitter was met een fijn stel mensen in zowel het dagelijks bestuur als in het voltallig bestuur, allen bedankt voor deze laatste 10 jaar!

Groet, Tom Verburg, uw ex-burgemeester en nu gewoon lid van VolkstuinVereniging KWEEKLUST

Willem Brinkman

In memoriam

Een aantal weken geleden is onverwacht Willem Brinkman overleden. Eerst valt het je niet op, en dan, als het je ter ore is gekomen, beseft je dat je hem eigenlijk al een beetje hebt gemist. Willem was namelijk veel aanwezig op het park, hij had de gewoonte om er dagelijks even naartoe te fietsen als hij in de buurt was. En ik dacht, toen ik het hoorde: ja, nu je het zegt, ik heb hem inderdaad al enige tijd niet gezien.

Willem was ook zeker zichtbaar, deed verschillende klussen, had bijvoorbeeld nog onlangs een deel van het pad opnieuw betegeld, en ook de sloot uitgediept. En bij de hakselaar in november was hij ook altijd van de partij, stond dan vaak vooraan, met een grote plastic bril op, om de stroom dragers te helpen de takken de mond van de hakselaar in te sjoeren.

'Rustige knaap, goedlachs, gezonde humor, kwam graag buurten, deed zijn eigen ding' zo typeerde Tom Verburg hem. En ik denk dat dat allemaal raak is. Wat 'zijn eigen ding' betreft, zo herinner ik mij dat hij me op een morgen vertelde straks met de ladder over het hek te zullen klimmen van de spoorbaan, voor bramen. Hij verkneukelde zich al. En in de middag liet hij me trots een volle emmer zien, of het waren er wel twee geloof ik.

Wat zijn humor betrof, hij hield ervan om je uitdrukingsloos aan te kijken van boven zijn walrussnor, en dan een vreemde vraag te stellen. En dan te kijken wat er gebeurde. Pas later besepte ik dat er altijd een pretlichtje in zijn ogen was. Voor een geestig verhaal of uitspraak kon je ook bij hem terecht. Van de gezellig babbelende wachtrij bij de hakselaar zei hij: "Wachten en kletsen? Doorwerken!"

Precies met die quasi humeurige uitdrukking. Maar eigenlijk met binnenpret dus.

Wat jammer dat hij er niet meer is.

Wachten en kletsen?
doorwerken!

*Gijs van Dalven
Tuin 21*

Gesprek met Tom Verburg, *voorzitter van Kweeklust van 2013 tot 2022*

Het is een zonnige ochtend, uit de wind in de zon op de tuin van Tom Verburg, een prima plek voor een interview met Tom over zijn voorzitterschap van de VTV Kweeklust, de afgelopen bijna 10 jaar. Het gesprek kan pas beginnen na een rondleiding op zijn tuin, no 26. De moestuin staat er al prachtig bij, de bedden strak, de bonen mooi beschermd tegen de duiven. Er zijn ook wat 'wildere' stukjes tuin, een boomgaard, een open kas voor de tomaten, een bijenkast. Tom heeft tuin no 26 al een jaar of twaalf. Al vrij snel is het 'uilenbosje' er bij gekomen en sinds een paar jaar heeft zijn vrouw Mardi de buurtuin (tuin 29). Dat stuk was zo vol heermoes en ander onkruid dat hij de tuin heeft afgraven en alle grond op een tafel heeft uitgespreid en uitgezocht, meter voor meter.

Bloedhekel

Tom kent Kweeklust al vanaf zijn jeugd. Zijn vader had er een moestuin, eerst tuin 6, later tuin 9b. Tom had een bloedhekel aan die tuin, vertelt hij, vooral vanwege het verplichte spitten. Veel te zwaar voor een jongen

van 12 jaar. Hij ging er niet graag heen. Toch heeft hij het tuinen in zijn jeugd meegekregen. Zijn hele familie (behalve zijn vader, die bakker was) was boer: vee, een boomgaard en natuurlijk een moestuin.

Toch een tuin

Zijn buurman op de Ossenmarkt, Hans Hoenderdos, haalde hem over om zich in te schrijven op Kweeklust. Op Kweeklust is het heerlijk rustig, zei Hans. Tom stond vier jaar op de wachtlijst. Vlak voor zijn pensioen -hij had al een aanbod gekregen om langer te werken-, kreeg hij zijn tuin. Inmiddels is hij een tuinder in hart en nieren en is zijn tuin de plek waar hij het liefst is.

Voorzitter

Toen Tom net zijn tuin had, werd er een nieuwe voorzitter gezocht. Joop Bleeker, de toenmalige voorzitter, wilde alleen nog maar interim zijn. Door enkele oudere tuinders, onder leiding van Rein Voorneveld, werd zeer nadrukkelijk een beroep gedaan op Tom om het voorzitterschap op zich te nemen. Na veel aandringen heeft hij ja gezegd en is vervolgens bijna tien jaar voorzitter van Kweeklust geweest. Het heeft hem zeker wel slapeloze nachten bezorgd, maar ook heel veel goede momenten.

Het bestuurswerk moet tijd- en energie rovend zijn geweest, denken wij.

In zijn bestuursperiode waren het digitaliseren van de financiële administratie, het moderniseren van de statuten en de veiligheidsmaatregelen ten gevolge van de corona-pandemie pittige dossiers.

Problemen toen en nu

Mensen die zich niet aan de regels houden, die een tuin hebben om te barbequen en verder niets aan de tuin doen baren Tom het meeste zorgen. Hij is bang dat Kweeklust haar functie als tuinvereniging verliest. Onze leden moeten tuinieren, vindt hij. Wat er verbouwd wordt doet er niet toe, als je maar met òf groenten òf bloemen naar huis kan gaan. Je hebt een tuin om iets te verbouwen, om je te verbazen over de natuur. Het kan niet zo zijn dat mensen zich inschrijven als kandidaat-lid omdat ze een bepaald huisje willen, nee, het zou om de tuin moeten gaan. Wat hem ook zorgen heeft gegeven zijn leden die zich van geen regel of reglement wat aantrekken en ook niet voor rede vatbaar zijn. Dat past niet binnen een vereniging.

En hij is bezorgd over de plannen van de gemeente Amsterdam. Zij wil de volktuinterreinen opengooien, zodat iedereen erin kan. Een speeltuin willen ze ervan maken, zegt hij. Dan hoeven ze zelf geen parken te onderhouden, ha ha!. Amsterdam heeft een mooie vlag. Maar hij moet half stok, zegt hij lachend.

Het meest tevreden op Kweeklust?

Tom noemt de saamhorigheid onder de oudere tuinders en de bereidheid om iets voor de Vereniging te doen. De nieuwe tuinders hebben dat verenigingsgevoel niet, vindt hij. Het zijn zijn altijd dezelfde mensen die activiteiten als de Nieuwjaarsborrel, de Stekjesdag, het Hakselaar-festijn en de organisatie van het algemeen werk op zich nemen. Daar zijn trouwens ook wel nieuwe tuinders bij, merkt hij op. Door de corona konden dit soort activiteiten niet of nauwelijks plaatsvinden, gelukkig was er wel steeds de tuin waar we elkaar konden tegenkomen.

Goede ontwikkelingen?

Meer mensen gaan terug naar op een gezonde manier groenten eten. Er komen regelmatig nieuwe leden, het aantal gezinnen met kinderen neemt weer toe. Opvallend is dat steeds meer vrouwen een tuin nemen.

Nadeel is wel dat ze geen zwaar werk kunnen doen en niet technisch zijn, hoewel hij dat de laatste tijd ziet veranderen. Over sommige nieuwe ontwikkelingen heeft hij zo zijn bedenkingen. Niet spitten om het bodemleven te sparen, leverde hem een tuin vol water op. En trouwens, wormen heeft hij in overvloed.

Trots

Met trots kijkt hij terug op het project Tuinwinkel. Er is een nieuwe ruimte voor de Tuinwinkel gekomen, en de toegangsweg naar de tuinwinkel is vernieuwd. Je kan nu met de pallets (op de pompwagen van HH) van de straat naar de winkel rijden, dat scheelt veel gesjouw. Volgende fase van het project is het isoleren en verfraaien van de oude winkel, 'het Praathuis'. Maar dat is nu aan de nieuwe voorzitter. Ook gelukt in de afgelopen jaren is de verbetering van het (rollend) materiaal. Er is beter en professioneler materiaal (Stihl) aangeschaft, beter voor de veiligheid van de tuinders en duurzamer.

Tom is een praktisch mens: wat zijn ogen zien maken zijn handen: een kas voor tomaten en straks een nieuw huisje. Hij blijft zich inzetten voor de vereniging: de werkgroep Tuinwinkel, de inkoop, en de commissie Rollend Materieel. Ook blijft hij met Andries de Jong het tuin- en ander afval afvoeren. En natuurlijk gaat hij heel veel tuinieren, want wat smaakt er beter dan een krop sla, worteltjes of boontjes van eigen tuin. We blijven Tom dus gelukkig nog veel tegenkomen.

de nieuwe open kast met tomaten

Tom, bedankt voor al je inspanning voor Kweeklust!

Ineke van de Pol, onze nieuwe voorzitter

*Een gesprek met de redactie
Binnentuin*

Ineke van de Pol was 40 jaar schooljuf, vertelt ze. Haar taak als voorzitter lijkt daar misschien wel een beetje op. Ze houdt ervan processen goed te laten verlopen, mensen te verbinden. Ze is ook voorzitter geworden omdat ze vindt dat je iets moet doen voor een

vereniging waar je lid van bent. En, ja, er was een voorzitter nodig.

Ze zal een andere voorzitter zijn dan Tom. Tom heeft altijd vreselijk veel voor de vereniging gedaan. Zij zal het anders aanpakken: minder zelf doen en meer regelen, meer mensen betrekken bij het werk dat gedaan moet worden. Ze wil open staan voor problemen op de tuin en hoopt dat mensen naar haar toekomen, als die problemen er zijn. Ze is van plan iedere zaterdagochtend bij de winkel te zijn. Een vast aanspreekpunt.

En de toekomst van Kweeklust? Moestuinen of een pretpark? Het zijn andere tijden, zegt Ineke. Meer mensen hebben een tuin om naast tuinieren ook te genieten van buiten zitten. Maar een goedkoop buitenhuis, of een pied à terre, nee dat niet. Het zal altijd een mix moeten zijn tussen kweken en recreatie, vindt ze. En gelukkig hebben we regels in onze Statuten, waar we ons aan moeten houden. De toekomst is ook de transitie naar de gemeente Amsterdam. Maar of Kweeklust daar mee te maken krijgt, is de vraag. De grond is gelukkig eigendom van de Vereniging. De gemeente kan niet over ons beslissen. Toch zou Ineke het geen bezwaar vinden als ons complex iets meer open was voor mensen met belangstelling voor de tuinen. Maar uiteindelijk beslist de Algemene Ledenvergadering daarover. En zo is het.

Wij wensen Ineke veel succes en wijsheid met haar voorzitterschap!

Dier spotters

Dier spotters

We beginnen deze Dierenspotter met een onwaarschijnlijk dier, de regenworm. Natuurlijk een schitterend dier, dat wel, maar zeker niet zeldzaam. Een beetje tuinier komt hem voortdurend tegen. Maar wacht even, dit is niet een gewone regenworm, is me verteld, maar een uitzonderlijk dikke en grote! Een reus! Dat kan wel zo wezen, maar hoe laat je dat in een foto zien? Hadden we er maar een dubbeltje naast gelegd.

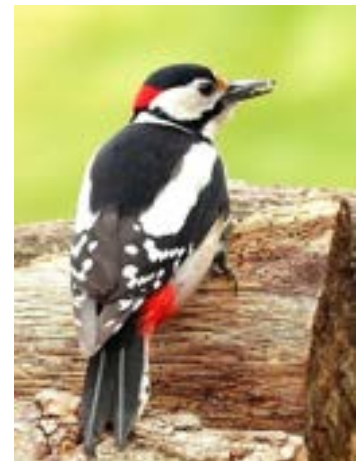

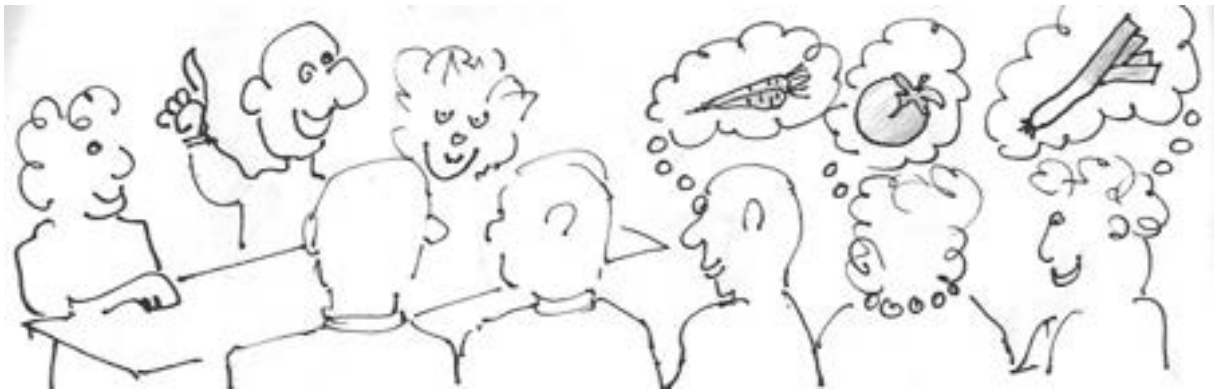
Onze volgende gast is de zwartkop of zwartkop-meese. Gespot door Tineke. Niet heel zeldzaam, maar aan de andere kant:

wanneer zie je er nu een? Het vrouwtje heeft niet een zwarte maar een bruine kruin, tja, wat moeten we daar nu mee? Alweer ligt de aandacht bij de man, seksisme in het dierenrijk dus. We zullen wel even een plaatje van mevrouw zwartkop laten zien, ook al is ze nog niet echt gespot.

En dan heb ik zelf een bonte specht gezien. Ook niet zeldzaam, en ik had hem al wel vaker gezien, maar meestal heel kort, omdat ze er snel vandoor gaan. Daarna sta je nog een tijdje te turen naar een verre boomstam waar hij achter zit. Dit keer echter zat hij redelijk stil en redelijk dichtbij, en redelijk lang ook nog. Wat een prachtige vogel. De forse zwart-witte banen, de fijne zwart-witte schakering op de vleugels, de rode nek (een mannetje), en de rode onderbuik. Daar valt heel wat aan te bekijken.

ALV

Alsof er de afgelopen twee jaar niets bijzonders was voorgevallen zaten we plotseling weer bijeen in de ALV. Alsof alles hetzelfde gebeven was. Of nee, er was toch wel iets veranderd, want nu zaten we in het clubhuis van de korfbalvereniging Argus. Op kekke, leuke stoeltjes. En achter de bestuurstafel zagen we een grote glazen wand, en daarachter een

korfbalveld dat langzaam in het donker verdween terwijl de regen gestaag omlaag bleef komen. Bij de RABO-bank vroeger, als je te laat kwam, stond je voor een dichte deur en zag niemand je. Maar hier zagen we de verregende laatkomers door die glazen wand heen aan de deurhendel rukken.

De ALV kwam voorzichtig op gang, en naarmate het ene na het andere verslag probleemloos werd goedgekeurd werden we overmoediger. Bij de bouwcommissie, die voorspelde dat Amsterdam strenger zal zijn, maar daarna snel naar de gemeente verwees, ontstond een kort momentje opwinding, maar met de verkiezing van een nieuwe voorzitter kwamen we bij het hoogtepunt van de vergadering. Moest er schriftelijk gestemd worden? vroegen sommigen zich af. Of kon het 'bij acclamatie'? (met handopsteken). Kon dat wel op zo korte termijn? vroegen anderen zich weer af. En wie was Ineke van de Pol, waarvoor we stemden? Die gesprekken hierover vonden door elkaar heen plaats, in een

verrukkelijke verwarring, tot de vragen geleidelijk beantwoord werden en Ineke van de Pol verkozen werd.

Daarbij bleek de vergadering verliefd geraakt op de term 'acclamatie'. Alles gebeurde daarna bij acclamatie, van applaus vergezeld. We werden steeds enthousiaster, en klapten overal voor. Voor benoemingen in commissies, en op gegeven moment zelfs voor boetes.

Daarna kwam er zwaardere kost aan bod. Nieuwe statuten en nieuw

reglement. De wachtlijst, en hoe om te gaan met aspirant-leden. Ondertussen waren we allemaal wat moe geworden, zodat de discussie nu eens naar links en dan weer naar rechts zwalkte. Als een aangeschoten man die je met schrik gadeslaat, en waarvan je hoopt dat hij zijn voordeur wankelend en heelhuids zal weten te bereiken, of anders tenminste een andere voordeur. Via loslopende katten en honden bereikten we vervolgens duurzaamheid, en biologische compost, en daarmee kwamen we als tuinvereniging even op het gebied waar we thuishoren: het tuinieren. Geen turf in die compost! En al helemaal geen microplastics of batterijen!

Vervolgens zeilden we nog wat rond: kunnen Amsterdammers lid worden? (nee). Valt het toilet te gebruiken? (alleen tijdens tuinwinkel of event). Lozen sommige huisjes rechtstreeks op de sloot? (dat lijkt er op). Heeft u zich al aangemeld voor de kunstexpositie op 25 Juni? Tom werd tenslotte hartelijk en uitdrukkelijk bedankt voor zijn 10 jaar in het ambt, en zijn bijdrage aan de vereniging. Evenals Wim Borsje (tuinwinkel), Koosje Borsje (tuincommissie), en Prior (rollend materieel).

Daarna keken we op onze horloges, trokken onze jassen aan, en stapten terug de nacht in en de regen. Deze ALV was ons toch maar mooi gelukt!

Een vijver aan de Vossenlaan?

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Het is 21 februari 2022, eindelijk weer eens een droge dag, dus reden om even langs de tuin te gaan om te kijken of alles er nog goed bij staat. Op verschillende tuinen staan paadjes onder water of staan plassen, maar de hofvijver op de tuin van Joop Bleeker (tuin 106) is echt indrukwekkend.

Een paar weken later, in de zon op het bankje voor zijn huisje, kijken we terug op de wateroverlast. De tuin van Joop is grotendeels moestuin, fruitbomen, een kas en een klein stukje bloemen. De grond is weer droog en gedeeltelijk omgespit, de kas staat vol zaaigoed, klaar om geplant te worden. *'Het is eigenlijk een mislukt project'*, zegt Joop. Jarenlang heeft hij de grond zwart rond 1 november, mooi omgespit. Dat wordt wel ieder jaar zwaarder, maar dan doet hij dat spitten in etappes. Ook Joop had de laatste tijd verschillende dingen gelezen over 'niet spitten', 'de grond met rust laten', 'de wormen het werk laten doen'. Dus dacht hij in het najaar 2021 'ik laat de grond met rust en ga in het voorjaar aan de slag met een woelriek.' Maar ja, toen kwam er schrale wind en een paar erg natte weken. Daar was de grond niet op berekend, de hele tuin kwam blank te staan. 'Project woelriek' is mislukt, vindt hij. In het najaar legt hij de grond toch maar weer om, een spa diep, want zo'n vijver is maar niks.

Gelijktijdig maakt Joop zich zorgen over het klimaat en de klimaatveranderingen, de langere droge periodes en dan weer extreem natte tijden. Voor onze kleigrond is dat zeker niet fijn, daar moeten we wat voor verzinnen. Hij wil wel verder nadenken over het inspelen op de klimaatveranderingen gegeven onze bodemgesteldheid, over andere toepassingen van perma-cultuur om te voorkomen dat de grond dichtslaat, over wateropvang voor droge tijden. Nieuwe uitdagingen dus!

Peterselie?

Else de Haan, tuin 14b

De zaailingen in de kas barsten uit hun potjes. De hoogste tijd om ze in de volle grond te zetten- of in grotere potten voor de stekjesdag- rare naam eigenlijk voor die verzameling zaailingen in potjes die te koop worden aangeboden. Nauwelijks een stekje te bekennen. Maar dat terzijde-. Uitplanten dus. De grond is droog. Dus liters water erbij. De piepkleine plantjes worden in een lekker moddertje gezet. De volgende dag kom ik met angst en beven kijken wat er van over is. Het slakkenjaar zit nog voor in mijn hoofd. Ze staan er allemaal nog!

Hoe anders was het vorig jaar. Dat slakken kleine slaplantjes opeten, is wel bekend. Koos Borsje zaait er daarom extra veel, om ze in een kring om de slaplantjes die ze wil houden te zetten, vertelde me eens. Maar in het slakkenjaar? Welke plantje ik ook zette, de volgende dag was het ofwel helemaal ofwel half opgegeten. Soms leek het alsof er nooit iets had gestaan.

Zo ging het ook met peterselie. Eerst een paar keer gezaaid. In de kas en in de volle grond. Nooit iets van gezien. Dan over op gekochte plantjes. Drie keer zet ik nieuwe. Drie keer worden ze allemaal opgegeten. Ik doe een laatste wanhopige poging en zet weer nieuwe, omgeven door bakjes met bier, die ik dagelijks ververs. Het werkt! De laatste plantjes blijven staan. Ze worden behoorlijk groot. Eindelijk gelukt.

Als vrienden komen eten strooi ik de peterselie trots over de risotto en vertel hen het slakkenverhaal. 'Heerlijke peterselie' roept mijn vriendin. Maar dan: 'dit is selderij' zegt haar man. Hij heeft gelijk. Niets peterselie. Van selderij houden slakken niet. Weg trots. Maar mooi dat ik toch een tijdje prachtige peterselie in mijn tuin heb gehad, al bestond die alleen in mijn hoofd.

Nieuw op tuin 125

Even voorstellen Karin Met (1956) en Ed Merks (1955). Al zo'n 45 jaar Weespers. We wonen in Aetsveld en hebben zelf een tuin van zo'n 35 m² bij ons huis . Goed voor wat planten en bloemen, maar groente en fruit waren moeilijk te plaatsen in ons postzegeltuintje. Onze ervaringen met kweken beperkten zich dus tot voor kort tot wat experimenteren met kruiden, enige aardbeienplanten en dat wel, een volwaardige vijgenboom.

We wilden echter wat meer!

In januari 2018 heb ik me opgegeven als aspirant lid van Kweeklust. Op de kop af vier jaar later kon de vlag uit! We mochten tuin 125 overnemen van Loes en Prior. Inmiddels zijn we dus zo'n 4 maanden aan de gang met het echte tuinieren op onze 300m² Kweeklust. We leren veel van internet, uit boeken, en door te vragen aan mede-tuinders. Gelukkig konden we ook gebruik maken van de teeltplannen van Loes van de afgelopen jaren. De eerste snijbiet is gegeten en de jonge broccoli, sla en kolen staan samen met nog wat andere groenten reeds in de volle grond te wapperen in de wind. In de Kas staan nog veel voorgezaaide andere groentes te wachten om uitgeplant te worden. Karin is haar kruidentuin aan het vormgeven. Bloemen zijn gezaaid en ook zijn er wat fruitstruiken geplaatst. We zijn samen met onze dochter Joreen dus lekker bezig om tuin 125 naar onze hand te zetten. We hebben er plezier in!

Groeten Joreen, Karin en Ed.

Hiernaast staat de rebus die Joreen heeft gemaakt. Voor de goede oplossers is er Thee met Koek op tuin 125

W=H

-Jas

+

+

+

--- --- ---

 ----- -----
 ----- -----

Puzzel Filippine

Vul de puzzel in met de woorden die horen bij de omschrijving die je hieronder vindt.

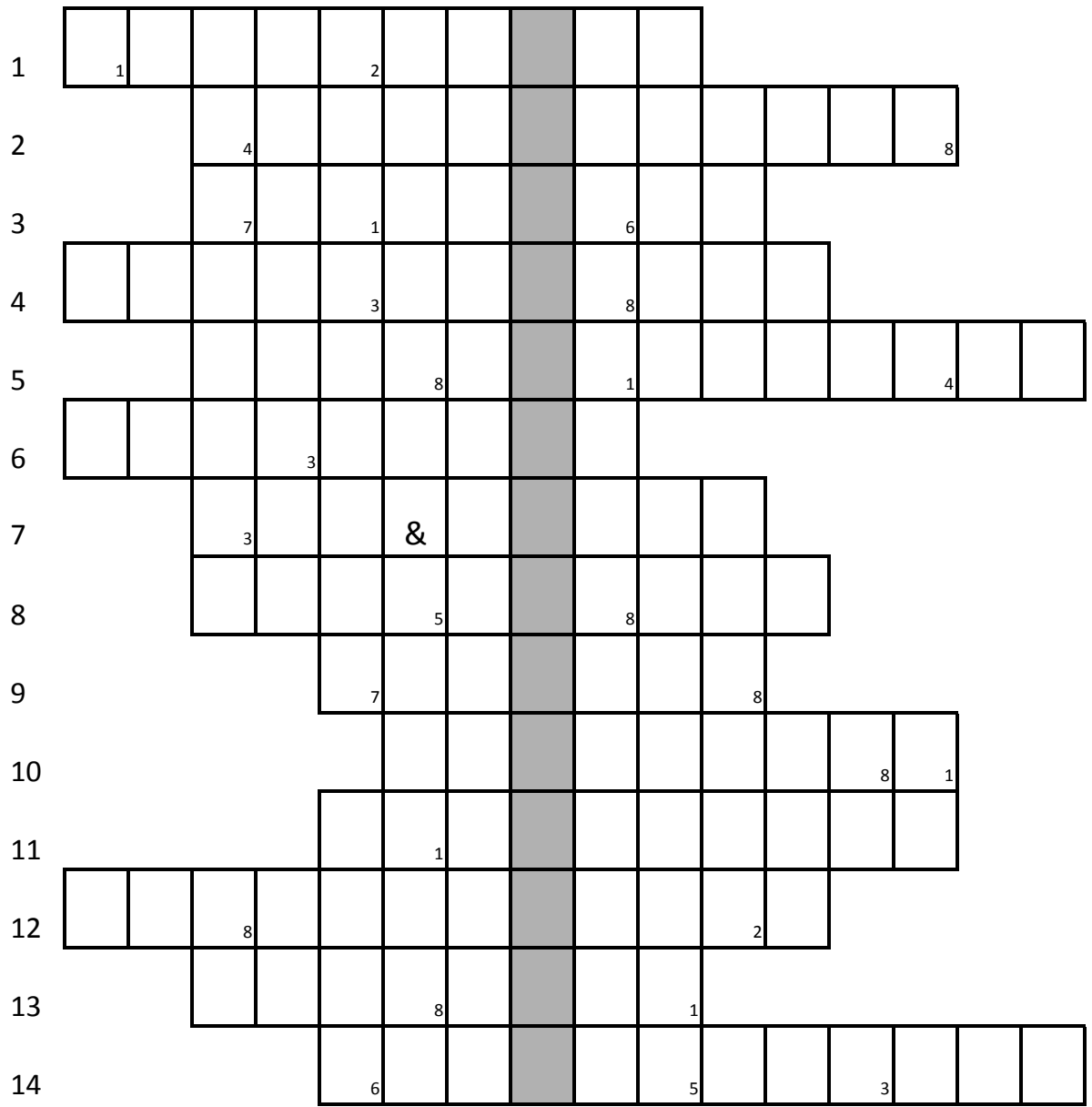
Sommige vakjes in de puzzel zijn voorzien van een getal. In de vakjes met hetzelfde getal komt dezelfde letter te staan. Zo krijg je door een woord in te vullen meteen een aantal letters voor andere woorden.

In het midden, van boven naar beneden komt de oplossing te staan.

1. Mooiste moment van zijn leven voor een zaailing op Kweeklust
2. Geen verjaardag op te vinden
3. Route van Reinaard
4. Maakt muziekinstrumenten op smaak
5. Wapen van 6
6. Hoort bij Weesp
7. Oud & nieuw
8. Kleine rollende herrieschopper
9. Amor's buikbewoner
10. Schoeisel van Bert
11. 11-14 mei
- 12 Rugzakje van de schapenhoeder
13. Stampot van de baas
14. Excuus om niet te spitten

Stuur de oplossing én de gevonden woorden naar redactie@kweeklust.nl

Tussen de goede oplossingen verloten we weer een prijs!

Geen moestuin meer

Loes Geraedts

Hoe het is om na 25 jaar geen moestuin meer te bezitten?

Tja, het heeft verschillende kanten. Zal ik beginnen met de 'mis'kanten. Ik mis mijn dagelijkse loopje, het even weg zijn van thuis. Het rondspeuren, of er al wat opkomt van wat ik gezaaid heb. En vooral mijn kasje, daar vond ik het altijd zo gezellig. En het zitten onder de Perenboom en ook het zitten op de veranda van het huisje. Ja, ik zat ook geregeld, vooral de laatste tijd, omdat ik moest uitrusten. Het poten van de uitjes op lange rijen, ook zo leuk. En het rooien van de aardappels. Met de knietjes in de klei, die prachtige gele (of was het goud) bonkjtes tevoorschijn graven. De geur ook. En de groetjes, soms praatjes, onderweg naar de tuin.

Het is eigenlijk te veel om op te noemen. Het leeft voort in mijn herinnering.

Wat ik niet zal missen!!!!!! De eeuwige strijd tegen de slakken, waren het de slakken niet, dan wel ik weet niet wat voor dieren dat wortel van de bijvoorbeeld, viel

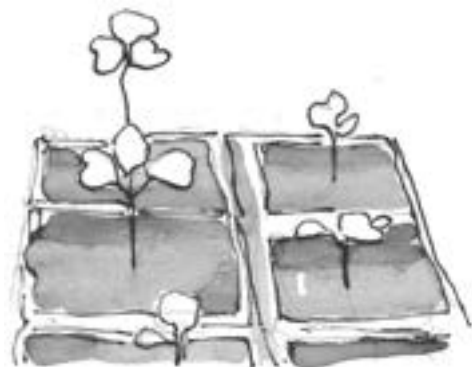
waren, die knaagden de plant af, maïsplanten de plant om, ja, er waren

ook emelten, die zitten ook in de grond.

En de rooie mieren, daar waren er heel veel van, die doen niks als je bij ze uit de buurt blijft. Maar soms zat ik ineens in zo'n hoop, bijten kunnen ze! Ah, maar de groenbruine salamandertjes die waren leuk.

Maar nu verder. Ik bof ontzettend dat wij een flinke tuin bij onze woonboot hebben. Die tuin hing er altijd maar zo'n beetje bij. Alle aandacht ging naar de moestuin. Dus nu kan ik gewoon nog met mijn handen in de grond, mijn dingen doen. Want ja, dat is toch mijn lust en mijn leven. Ik ben nu met bakjes en potjes met glas bedekt in de weer om nog het kasjegevoel te hebben.

Want ik heb wel wat tuinbonen, spinazie, bietjes en bonen gezaaid. Ik kan het echt

niet laten. En dan nog, ik mag verse groente van het land oogsten bij 'Vers aan de Vecht, bij de Groene Griffioen hier op de Lange Muiderweg.

En wat het 'leed' (ja, wat is leed) nog het meest verzacht, is dat mijn oude tuin Karin en Ed als nieuwe tuinders heeft gekregen. Ik heb al tegen mijn oude tuin gezegd: "Je mag blij zijn, het is goed volk. Zij zetten zich zo in om iets goeds en leuks te maken. Mensen met een frisse kijk. Tuin het zal je goed gaan!!" Soms moet je wel eens praten met je tuin. Of hij/zij het verstaat is de vraag, maar dat geeft niet.

Ik kom nog geregeld op de tuin om een theetje te drinken bij mijn tuin vrienden of een praatje hier of daar. Zo blijf ik er toch nog een beetje bij horen denk ik.

Hartelijke Groeten van Loes, ik was van tuin 125

Afscheid van Kweeklust

Prior de Gooijer

Ineens geen tuin meer.

Nog steeds denk ik: "moet ik weer gaan grasmaaien, of is 'het' nog niet zo lang".

Dan weer een lege band van een kar of kruitwagen, of een niet goed uitgeveegde kar in de loods (want ik was van het onderhoud van de karrenloods). Dat alles mis ik wel.

Maar gewoon niets doen, lezen, werken bij Wesopa en bij de woonboot vind ik genoeg. Wel zal ik mijn extuinders minder spreken, dat is jammer.

Daarom zeg ik: "Het ga jullie goed!"

Prior de Gooijer, was ook van tuin 125

Nieuwkomers

Ed en Karin Merks hebben tuin 125 overgenomen van Prior en Loes.

Voorlopig laten ze de indeling van de tuin zoals die nu is, om eens te zien wat er zoal opkomt, en welke verrassingen ze zullen meemaken. Om de tuin eerst te leren kennen, zeg maar. Karin is de chef bloemen, en Ed de chef groente. Er is al van alles opgestart in de kas, de eerste sla, wortels, broccoli, enzovoort. Dochter Joreen heeft al een rebus gemaakt voor de Buitenpost. Ze hebben er zin in.

Bert heeft nieuwe vrienden

Een goede buur is beter dan een verre buur

Lieve Amsterdammers, welkom !

Euh... ik bedoel... welkom...

Oeps...

Eeh...

Wacht! Wat is dit ?!

Zo zie ik er toch niet uit !!

25 juni Kunstweeklust

Zo stellen we de dag ongeveer voor!

Een heerlijke, liefs zonnige dag waar we elkaar ontmoeten, waar we kunst kunnen bekijken, genieten van een zelf meegenomen drankje en hapje, ondertussen luisteren naar muzikale en dichterlijke performances.

Programma

10.00 Inrichten expositie voor degenen die exposeren

11.00 opening expositie

Koffieconcertjes

Voordracht uit eigen werk

Bekijken van de kunstwerken

12.30 soep

Muzikale optreden in de middag

Voordracht uit eigen werk

Bekijken van de kunstwerken.

15.00 'Bring your own plate'
borrel

16.00 afsluiting van de expositie

16.30 opruimen van de expositie door de kunstenaars.

17.00 afsluiting borrel en opruimen door borrelaars

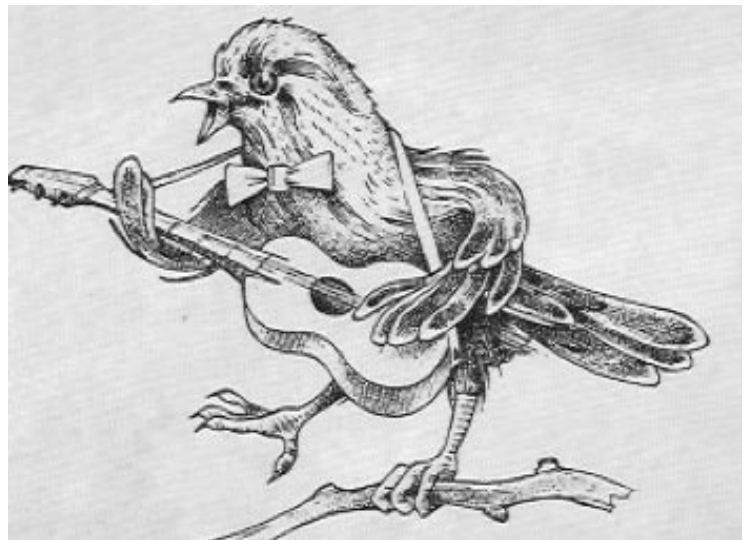
Wat we nog nodig hebben:

Jij die kunst laat zien, of

Jij die naar kunst komt kijken of

Jij die muzikaal optreden/optredentje wilt verzorgen (muzikanten) of

Jij die stuk wil voordragen uit eigen werk (performanceskunstenaar) of

Jij die op koffie/thee komt 's morgens en dan kunstwerken komt bewonderen

Jij die op de borrel komt en dan kunstwerken komt bewonderen. (Wel je borrel, je glas en je stoel zelf meebrengen.)

Kortom het lijkt ons leuk als jij komt!

Wat we verder nog nodig hebben:

Handjes om ons te helpen! Statafels! Party tenten voor als het regent!
Ezels waar 2de werk op kan staan!

Laat het ons weten als je kunst wilt laten zien, (vooral drie dimensionele kunst die gewoon buiten kan staan en muzikanten kunnen zich nog aanmelden).

Laat ons weten als je op een of andere manier kunt helpen op deze dag, of in bezit bent van statafel, partytent, ezels.

Groetjes en tot zaterdag 25^e juni 2022,

Hieke Baart (hiekebaart@gmail.com) & Ti Fens (0633775329 via whats app)

Kom ook naar De Tuinwinkel
Gratis koffie!

Korting!

Kopen
In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad
Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren
U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden
Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Agnes, Wil, Marianna, Edo en Wim

HET GRAS VAN DE BUREN

De tuin die me opvalt ..

In de vorige aflevering van deze rubriek wees Leslie Newhall tuin 15d aan. Een tuinhuisje in aanbouw, en er gebeurde van alles in die tuin. En de kas, waar was die voor?

Tuin 15d is de tuin van Tim Tames. Tim vertelt er wat over:

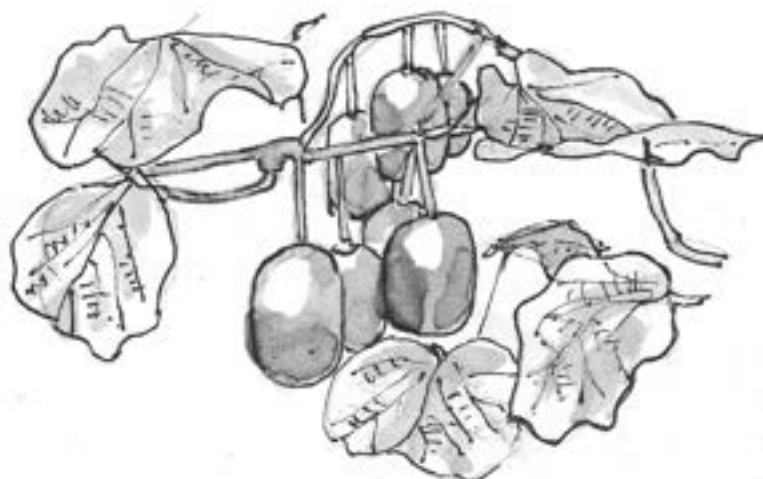
In het begin had ik wel een houtskoolschets van plannen. Ik wilde dat er over twee jaar weinig of geen aarde meer te zien zou zijn, het zou dan een planten- en bloemenzee zijn. Want Wouter de molenaar had een bijenkast staan van familie. Dus ik wilde toen voor die bijen bloemen zaaien, er moest wel aanbod zijn. Zo ben ik met de slootkant begonnen, afwachten maar wat ervan kwam.

Tim bij zijn Aziatische tuin. Tijdelijk afgeschermd tegen de Noorderwind.

Ondertussen zijn de ideeën verder ontwikkeld. Ik ben bezig met een Aziatische tuin, vooral het dichte daarvan trekt me aan. Naast de slootkant ben ik dus begonnen, zo'n tuin heeft veel water nodig. Nu nog verder doortrekken om het huisje heen. Een beetje oerwoud-achtig, wat bamboe, meer exotisch, kleur er in. Niet per se alleen oosterse planten, zo strikt is het niet, maar dat je wel dat idee krijgt. Er staan wat Acers (Japanse Esdoorn) in, daarvan bestaan veel verschillende soorten. En Zwarte bamboe, (wel in de gaten houden dat het niet woekert!), en Olijfwilg, en nog meer. Vooral zelf zaaien, vanuit klein beginnen, daarom is ook het 2-jaren plan om zeep, er is meer tijd nodig. En Oosterse Korenbloem, en Oosterse Karmozijnbes. Vorig jaar op de Hessehof geweest, in Ederveen, via buurtuinders Peter en Christien. Daar gaat een wereld voor je open. Het is een winkel, maar het is ook als park ingericht. Daar hebben ze een 'moederakker' met de moederplanten, zeg maar, en van daaruit wordt de winkel gevuld. Ik hou van bijzondere tuincentra,

tegenovergestelde van de Intratuin, zeg maar. Bijvoorbeeld kwekerij Vaaderhoogt in Soest. Dat heeft geen 'binnen', alles staat buiten. Ik probeer vooral planten te kopen die ik nog niet ken. Als ik naar een kwekerij ga kom ik altijd wel met iets terug.

Kiwiplant met vruchten

In de Kas heb ik drie vaste bewoners, twee druiven (Een oudhollandse blauwe druif (Frankenthaler), en een nieuwe Amerikaanse roze zoete druif (voor rosé?), en een Kiwi. En ik ben een fan van verschillende rassen pepers, en verschillende tomatensoorten, probeer ieder jaar wat uit. Vooral dingen dus die je niet in de winkel kan kopen. Met mijn moeder had ik een wedstrijd, wie de eerste meloen zou hebben. Ik trek ook de sierplanten in de kas voor, bijvoorbeeld Zonnehoed, of Komkommer.

Hier staat Tim tevreden naar zijn fruitboompjes te kijken

Ik maak ook een fruittuin. Pruimen, Peren (Gieser Wildeman, Winterrietpeer), Kruisbes, Aalbes. En Granny Smith, en Elstar appels.

Wat de binnentuin betreft wil ik de paden houden zoals het was, en daarna naar het idee van Piet Oudolf, de bekende Nederlandse tuinarchitect: de tuin moet in alle jaargetijden mooi zijn, met vooral vaste planten dus. Nog wel aan het nadenken hoe. Lastig, want het staat al zo vol. Ook zonde om iets eruit te halen, daar moet dan eerst een andere plek voor bedacht. De moestuin staat nog vol met opgekuilde planten waar een plek voor moet worden gevonden.

De volgende tuin? Tim zegt: "Overkant van de sloot: Peter en Christien. Hebben een hele andere manier van tuinieren, op de biologische kant. De moestuin niet spitten, maar de klei breken. Intrigerend. Ze houden rekening met het bodemleven, halen de lagen niet door elkaar. Ze gebruiken bladcompost om de grond af te dekken. Veel bloemen voor bijen en hommels. Beetje wilder, maar wel nuttige planten en dat is wel mooi. Laatste hadden ze een klim-courgette. Het ziet eruit of daar altijd alles lukt, mijn vraag is eigenlijk: Hoe kan dat?"

2022.....Het jaar van de Boon?

Hans Hoenderdos, tuin 2b

Nieuwe Weesper verdedigingslinie tegen de slakken...loopgraven langs het bonengaas, gevuld met eierschalen, bier en knoflookwater

Oproep

Wie heeft er zin en tijd om de Tuincommissie te komen versterken?

Tot nu toe voert de Tuincommissie, die uit drie leden bestaat, slechts een deel van haar mogelijke taken uit. En dan ook nog niet de meest leuke en zelfs de minst gewaardeerde: tuincontroles en aanschrijvingen bij achterstallig onderhoud, en taxaties.

We willen meer met de Tuincommissie!

We willen natuurvriendelijk tuinieren bevorderen. We willen onderzoeken of we ons groenafval meer zelf kunnen composteren. We willen nagaan wat wij kunnen, moeten of juist niet moeten met allerlei ontwikkelingen op het gebied van natuurlijk tuinieren.

We willen interessante mensen uinodigen om lezingen en cursussen te geven.

Dat betekent dat we meer mensen nodig hebben in de Tuincommissie.

Wie voelt er voor de Tuincommissie juist in deze taken te komen versterken? Maar ook als controleren en taxeren je grote wens is, meld je aan!

Tip voor niet-spitters

Al een aantal keren is in de Buitenpost geschreven over permacultuur. Vaak gaat het over wel of niet spitten. Verschillende tuinders hebben slechte ervaringen met 'niet spitten', het heeft vooral dichtgeslagen grond tot gevolg.

Goede raad: laat de grond niet onbedekt, zorg steeds voor een bodembedekker. Je kan b.v. na de oogst de plantenresten kleiner knippen en over de grond verspreiden. Ook kan je oud blad gebruiken of eventueel stro. De bodembedekker houdt de grond vochtig en voorkomt de groei van onkruid.

Oogst

+++++

Alweer de eerste rabarber

Hoe in het vroege voorjaar de rabarberplant te voorschijn komt uit de kale grond, als een rimpelig knoedeltje, en zich dan iedere dag een beetje verder uitrolt, een wonder der natuur. Op 19 april de eerste rabarber geplukt en er heerlijke compote van gemaakt.

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Een tuin vol bloemen

De grond in de moestuin is nog kaal op een paar net geplante zaailingen na. Hoe anders is het bij de bloemen. Net als ieder jaar bloeien de weer uitbundig en ieder jaar lijken het er wel meer te worden. Een tuin vol.

Else de Haan, tuin 14b

Tuinieren onder Amsterdamse vlag?

Marinus Kooiman, tuin 4b

Als er een stad is in Nederland met een lange en soms roerige volkstuingeschiedenis, dan is het Amsterdam wel, de stad waarmee Weesp zeer onlangs is samengegaan. Die roerige geschiedenis heeft te maken met de stedelijke uitbreidingen van Amsterdam. Als er nieuwe wijken moesten worden gebouwd, werden tuincomplexen verkleind of verplaatst. Een voorbeeld van dat laatste is volkstuinvereniging Linnaeus, in 1929 opgericht en sinds 1932 gevestigd aan de Oosterringdijk aan de rand van de Watergraafsmeer. In 1970 moest een groot deel van het tuincomplex wijken voor nieuwbouw. Een deel van de tuinders vertrok naar Driemond waar waar de gemeente Amsterdam hen een nieuw terrein aanbood.

We zien bij veel verplaatste volkstuincomplexen een typisch Amsterdamse situatie: de grond is en blijft eigendom van de gemeente en wordt aan de verenigingen verhuurd. Dat kwam in 2020 nogal in het nieuws toen wethouder Marieke van Doorninck de huur flink wou verhogen, tot en met zo'n 400 tot 800 procent. Na veel protest trok de wethouder het boetekleed aan en werd de huurverhoging afgeblazen.

Amsterdams beleid

Amsterdam heeft, veel meer dan de gemeente Weesp had, specifiek beleid voor volkstuinen. In 2020 is de *Uitvoeringsstrategie Volkstuinenbeleid* verschenen, waarin dat beleid wordt uitgewerkt. De eerste zinnen van het document maken al duidelijk waar het de gemeente om te doen is: "Het gemeentebestuur kiest voor behoud van alle Amsterdamse volkstuinparken, gekoppeld aan modernisering naar meer toegankelijkheid, openbaarheid en bruikbaarheid voor meer Amsterdammers." Kortom: de volkstuinparken zijn er niet alleen voor de volkstuinders, maar moeten voor een grotere groep Amsterdammers toegankelijk en op een of andere manier te gebruiken zijn. De tuinverenigingen wordt gevraagd te gaan werken aan meer maatschappelijk medegebruik van de complexen (op gebieden als educatie, zorg, gezondheid, duurzaamheid en stadslandbouw). Niet alles

kan uiteraard op elk park, dus gaan de gemeente en de verenigingen de komende jaren bekijken wat, waar en hoe te doen.

De positie van Kweeklust

Wat betekent dit alles voor Kweeklust? Het bestuur heeft op de *Uitvoeringsstrategie* gereageerd, maar nog niet inhoudelijk. Daarvoor was er nog onvoldoende kennis van en inzicht in het beleid. Wel wil Kweeklust uiteraard op de hoogte blijven en wellicht ook meedenken en misschien ook meedoen. Wat dat laatste betreft: omdat Kweeklust eigenaar is van de grond, heeft de vereniging een andere (en sterkere) positie dan veel andere verenigingen. We zijn daardoor meer baas in eigen huis. Maar het lijkt niet verstandig om Amsterdam zo veel mogelijk 'buiten de deur te houden'. We kunnen ons niet geheel aan het beleid onttrekken.

Bovendien, als we kijken naar de ambitie van het landelijk verbond van volkstuinverenigingen, het AVVN, waar ook Kweeklust lid van is, zijn er overeenkomsten met wat Amsterdam wil. De AVVN streeft naar bescherming van bestaande complexen en het vormen van nieuwe in uitbreidingswijken. Maar ook bij hen zijn o.a. Natuur, Klimaat en Maatschappij leidende thema's. Bij het thema Maatschappij gaat het o.a. om 'mensen verbinden, ontmoeten, bestrijden van eenzaamheid' (artikel voorzitter Ruud Grondel in *De Tuinliefhebber*). En daarmee zijn we in de buurt van wat Amsterdam wil.

Wat te doen?

Natuurlijk zitten er aan bijvoorbeeld het meer openbaar maken van tuincomplexen allerlei haken en ogen. Hoe je dat goed kunt doen, is nog niet zo eenvoudig. Maar als de overtuiging er is dat jouw tuincomplex de moeite waard is voor meer mensen dan alleen de volkstuinders, is er zeker een begin te maken. Een heel mooi voorbeeld stond pas in het *Weesper Nieuws* (20 april, nalezen op: <https://www.amsterdam.nl/stadsdelen/weesp/nieuws-stadsgebied-weesp/lentewandelen-volkstuinparken/>): de *Tuin Trail Oost*. Dat is een wandeling langs alle tuincomplexen in Amsterdam Oost plus een aantal andere groene plekken, zoals de Nieuwe Ooster Begraafplaats en de

Bloementuin van Darwin. Je kunt kiezen tussen een korte en een lange wandeling, er is een kindervandeling en een podcast met achtergrondverhalen. De wandeling laat letterlijk zien hoezeer de tuincomplexen onderdeel zijn van de (hoofd)groenstructuur, en dus van groot belang zijn voor hun omgeving.

Natuurlijk is er meer 'laaghangend fruit' te bedenken. Er zijn verenigingen die bijvoorbeeld 'open dagen' organiseren voor mensen uit de omgeving of een stekjes- en plantruildag waar iedereen welkom is. Hoe dan ook, er komen ontwikkelingen op Kweeklust af en het lijkt me goed die te verkennen en daarover na te denken. De vraag is: wat voor vereniging denken we over 10 of 15 jaar te zijn?

Wordt vervolgd.

Het Tuinhek

Overpeinzing

Het is lente, de tuinen staan er feestelijk bij. Ik heb mooi overzicht over het Hoofdpad, de bomen staan prachtig in bloei. Vogels vliegen af en aan met strootjes en takjes, duiven doen zich te goed aan de kleine verse puntjes van de bonen. De

Kweeklustigen maken halsbrekende

toeren, op de fiets balancerend met doosjes en bakjes met thuis opgekweekt zaaigoed. Gelukkig staat overdag het hek weer over, zodat de hindernis van het zoeken naar de sleutel niet genomen hoeft te worden. Het 'pleintje' achter het hek is een mooie ontmoetingsplaats, er wordt gestopt, gegroet, bijna altijd is er wel tijd voor een praatje. Natuurlijk over hoe de tuin er bij staat, of er wel of niet gespit of gewoeld is, of de uien al opkomen; nieuwsgierig naar elkaars ervaringen en wel en wee.

Er staat weleens een vreemdeling voor het hek, nieuwsgierig naar wat er achter dat hek allemaal te zien is, nieuwsgierig naar de mensen die daar bezig zijn. Ik hoor wel eens een tuinder zeggen dat het beter is het hek dicht te laten, vreemde snuiters hebben niks te zoeken op Kweeklust.

Een nieuwe lente, een nieuw geluid: je zou best een praatje met die vreemdeling kunnen maken en haar/hem vanuit nieuwsgierigheid kunnen ontvangen.

I

Wij op de bank
spreeuwen over de daken
de stad hun speeltuin.

II

De taal was gekomen is gegaan
zijn loopje met ons gedanst
een vertelling van een verhaal

niet te verhalen, niets aan te geven.
Niet hier.
Geen berichten, de kat slaapt

het vacuüm in jouw wachtkamer
zoals een steen van leven of dood
doet een oproep waar geen plant of denkend dier van weet

onder ondergaande zon zie je de bries die ik blaas
lispelt op de golven: ik zou zo graag weer eens jouw monter aanwezig zijn
zien
een pleister van nabij op de verte, waar we ons aangezicht naar keren dus
wacht ik, en jij, ergens in de wind op het wenden van de tijd
goedgezinde tijd.

III

Zon van maart
met de snoeischaar als penseel
de leiboom geknipt.

Hans Krabbe, tuin 10c